

PÄIVÄRETKE EKNIEMEN KIERROKSEEN KEMIÖNSAARELLA PERJANTAINA 12.9.2025

Sateinen aamu 12.9.25 valkeni retkenvetäjien silmiin. Hieman harmaa taivas intoa laski, mutta vaeltajissa on totuttu monenlaisiin keleihin. Pääpomo lähti Rymättylästä ajelemaan Lietoon tarmoa uhkuen, mutta matkalla hän koki pahoinvointia ja lopulta oli pakotettu soittamaan kahdelle apurille. Yhdessä sitten sovittiin, ettei retkestä luovuta, vaan vetovastuu vaihtuu. 9.30 oli lähtö retkelle kimpapakyydein. Eija ja Hannu tulivat kaupungintalolle, jossa odotteli tasan yksi osanottaja. Hetki siinä odoteltiin, mutta ketään muuta ei paikalle saapunut. Vetäjät ja retkeläinen päättivät kolmistaan toteuttaa retken ja samalla varmistua siitä, ettei kukaan ole mennyt etukäteen kohteelle. Sadetta riitti automatkalla, enemmän ja välillä vähemmän, mutta retkimieli säilyi kaikilla. Perillä parkkipaikka oli tyhjä, hyvin mahtui meidän automme. Ei muuta kuin reput selkään ja taivaltamaan kohden Huippua. Sade taukosi ja välillä tuli vain tihkuna ja niin vetäjä, retkeläinen ja peränpitäjä kulkivat tovin pellonreunaa ja sitten alkoi nousu kalliolle. Ylös vievä reitti sisälsi 137 porrasta, saman verran kuin Keisvuoren portaissa. Tämä reitti ylhäällä kalliolla on todella mukava, pitkälti puhdasta kivi polkua ja laavulle on lähtöpaikalta vaivaiset 1,5 kilometriä. Retkeläinen koki olonsa turvalliseksi, sillä niin edellä kuin perässäkin kulkevalla oli ensiapulaukku mukanaan. Nopeasti kohtalaisen usvan seasta ilmestyi näkötorni, laavu ja yhdistetty wc-puuvaja. Sadetta ripsahteli koko ajan, mutta nuotio saatiin kuivilla puilla syttymään ja niin retkeilijä sai makkaransa hyvin grillattua. Kodassa oli suojaisaa juoda retkikahvit ja jutustella asioita. Torniin emme sumun vuoksi kiivenneet, vieraskirjaan vain terveiset lietolaisilta ja kiitokset hyvin varustetusta ja hoidetusta huipusta. Paluu hieman eri reittiä, mutta samoja portaita laskeutuen ja sitten oltiinkin taas auton vierellä. Vetäjät olivat tyytyväisiä ja samaa vakuutti retkeilijä. Olisi siinä mennyt suurempikin joukko samalla, mutta kolmikko nyt todisti, ettei ihminen ole sokerista.

VAELTAJAVIESTI 4/2025
HÄRKÄTIEN VAELTAJAT RY

Hannu Hauninen

Pieni, mutta sitkeä ryhmämme: Eija ja Hannu Hauninen
sekä Hilikka Palomäki